

Je zult je dag maar niet hebben...

Wout Huizing

Je zult je dag maar niet hebben als geestelijk verzorger. Grote kans dan je dan niet goed luistert naar een ander. Dat je niet ziet wat er gaande is en kansen mist die je anders had gegrepen. Want als je wél je dag hebt, help je anderen vooruit. Door scherp te horen wat er achter de vraag zit. Door opmerkzaam te zijn. Troostend, bezinnend, prikkelend. Inspiring op actuele ontwikkelingen. Schakelend tussen contacten met patiënten/bewoners, collega's en vrijwilligers. Wellicht ook adviserend op beleidsniveau en betrokken bij moreel beraad en scholing. Zo ben je van betekenis! Een prachtig afwisselend en relevant beroep, geestelijk verzorger.

Maar... je zult je dag maar niet hebben als geestelijk verzorger temidden van de vele 'dagen' die er zijn waar onze samenleving aandacht voor vraagt. We kennen er talloze: de dag van de verpleging, van de mantelzorg, van de palliatieve zorg, dierendag, Wereld Aids Dag, Wereld Alzheimer Dag, internationale vrouwendag, de dag van de compassie. Niet te vergeten een moeder- en vaderdag, secretaressedag, internationale dag van de leraar, Israëlzondag, wereldgebedsdag. De rij is eindeloos. En dan spreken we nog niet van de weken: week van de reflectie, week van de werkstress, week tegen eenzaamheid. Of zelfs een maand, zoals de maand van de spiritualiteit. 2017 was een heel Lutherjaar. 2018 is jaar van het verzet, van het water, van de kunst etc.

Eerlijk gezegd ben ik er niet zo van gecharmeerd. Al die dagen, weken en maanden waarop je opeens speciaal aandacht moet geven aan een thema, een ziekte, een beroepsgroep. Er is bijna geen dag meer gewoon. Maar... je zult je dag maar niet hebben. Dan krijg je dus niet even zo'n moment met extra aandacht, word je niet gezien en gehoord en kun je geen (extra) pleidooi houden voor de zaak waarvoor je staat.

Is er ooit een poging gedaan tot een dag (een week, maand of jaar?) van de geestelijk verzorger of geestelijke verzorging? Op zo'n dag kun je aandacht geven aan wat deze beroepsgroep bijdraagt aan de kwaliteit van zorg en wat zij betekent voor cliënten en patiënten. Een mogelijkheid om iets bij te dragen aan het publieke debat of te benadrukken hoe ontwikkelingen in de samenleving vragen om oog voor zingeving, gesprek, kunst, bezinning.

Wat zou de naam van zo'n dag moeten zijn? En welke dag zou dat kunnen zijn? Moet je aanhaken bij bestaande dagen of weken? En hoe aandacht geven aan zo'n dag? Een geestelijk verzorger van het jaar? Met een 'eigen dag' creëer je een kans om dit prachtige beroep even in de schijnwerpers te zetten. Wie neemt initiatief?

Je zult je dag maar niet hebben, als geestelijk verzorger...

Wout Huizing is stafmedewerker van Reliëf, christelijke vereniging van zorgaanbieders; whuizing@relief.nl